SMALO

Číslo: 3. | Školský rok: 2012/2013 | SMALO, Školský časopis ZŠ Blatné

Perly zo školských lavíc!

Tie najväčšie resty našich spolužiakov.

Navštívili sme Banskú Štiavnicu

Ako bolo a čo tam bolo nájdete na str. 8

Z tvorby školákov

Poviedky, rozprávka, na posledných stranách ich nájdete všetky.

NEMÔŽE CHÝBAŤ STĹPEC JÁNA PIŠNÉHO

Dlhé meno

Dobrodružstvo Daniela Flaxa Zorbaka

KEBY STE CEZ PRÁZDNINY NEMALI ČO ROBIŤ...

POROVNANIE STRATEGICKÝCH HIER

+ Tabuľka & vyhodnotenie

HRAČKY A VYCHYTÁVKY

★Bunda z Marsu

★Čítačka myšlienok

★Polkruhové hodinky

JAPONCI VS. ZVYŠOK SVETA

ČASOPIS ŠKOLÁKOV PRE ŠKOLÁKOV

NÁVRAT DŽOKEJA

Komix:. facebook.com/#!/kyanidCZandSK Preklad: Marek Božík

OBSAH

Posledné & letné vydanie
V školskom roku 2012/2013

Toyota sa snaží zmeniť svoju povesť výrobcu nudných automobilov a jedným z priekopníkov je model GT86, ktorý je iný ako konkurencia. V akom zmysle sa dozviete na strane 14.

Džínsy tento rok oslavujú 150. výročie vzniku. Prehrňte stránky a dozviete sa najrôznejšie zaujímavosti nie len o džínsoch.

Titulka	1
Komix	2
Obsah	3
Detské okienko	4
Editorial	5
Tiráž	5
Hračky & vychytávky	6
Perly spolužiakov	6
Vtipy	7
Cestopis : Banská Štiavnica a okolie	8
Mix: Ťaháky, očné kliamy...	10
Vedeli ste, že...	11
Recenzia: Porovnanie online hier	12
Auto: Toyota GT86, Scion a Subaru	14
Literárne okienko: Krajina 101001	17
Literárne okienko: Dlhé meno	18
Literárne okienko: Stĺpec Jána Pišného	19
Rekapitulácia: SMAJLO 2013	20

ČÍSLO VYDANIA **65**

Toto číslo sa rovná počtu dní letných prázdnin. Začnú sa 29. júla a znova sa do školských lavíc vrátime 1. Septembra. A medzi tým budeme oddychovať.

DOKRESLI A VYSTRIHNI MA, ALE...

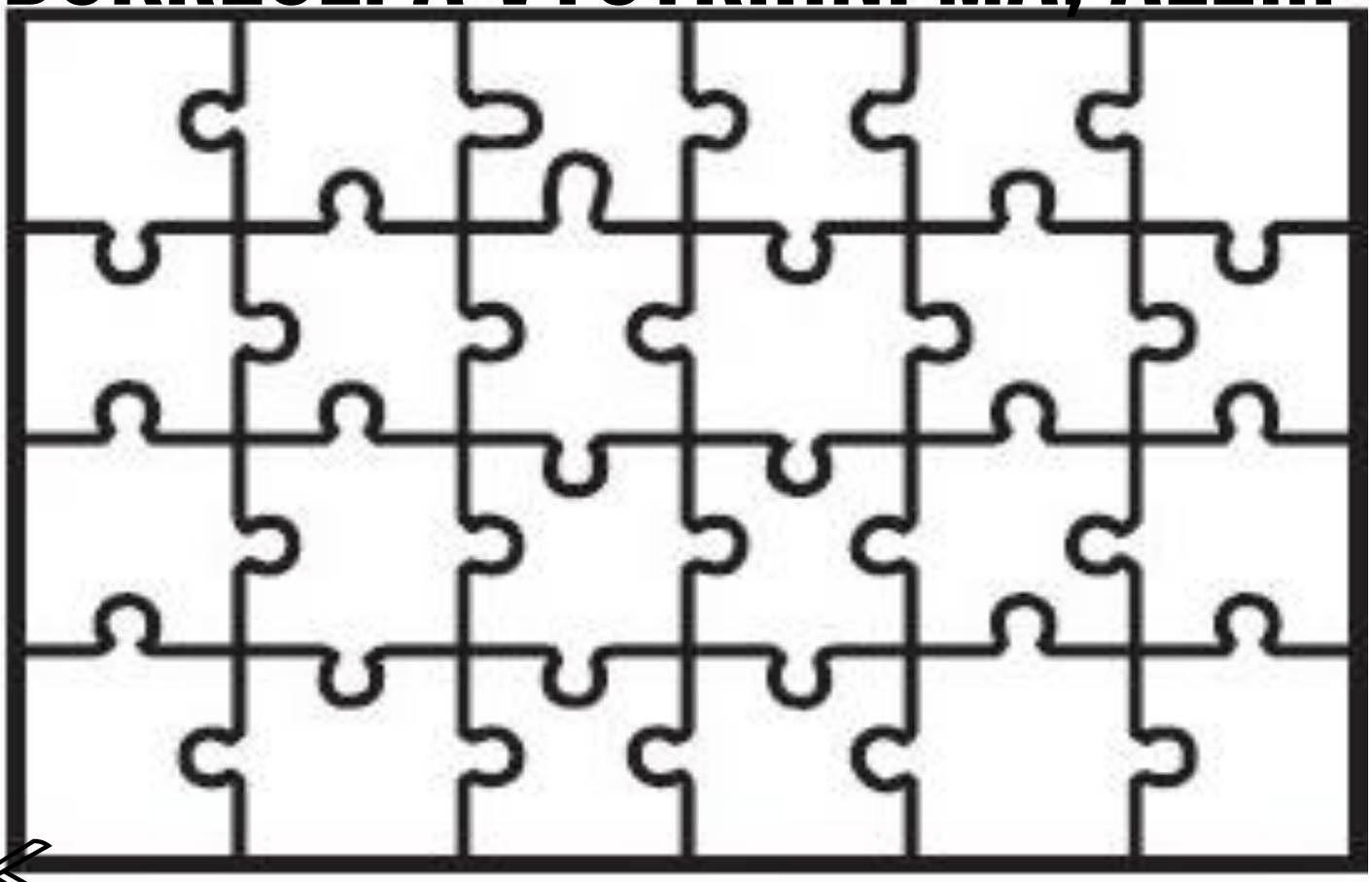

... nestrihaj, keď si nechceš zničiť obsah.

SUDOKU

PRECVIČTE SI SVOJ MOZOG a vyriešte toto sudoku. (Pre tých, ktorí by nevedeli ako na to, tak potom – v každom stĺpci aj riadku musí byť každé číslo 1-10, takže sa nesmú opakovať.)

7		3	2			6		
	8			6	5	2	7	
				9		4		1
8			5	1	9		3	
		7				5		
	3		4	7	8			9
9		5		3				
	6	8	9	4			5	
		1			7	9		2

OSEMSMEROVKA

OBSAHUJE 18 SLOV, stačí ich len nájsť a zaškrtnúť.

D	Á	Ž	Ď	Č	I	R	E	B	Á
Á	K	V	E	T	A	I	A	V	T
Ž	J	A	R	D	S	H	S	T	A
D	S	T	O	A	N	L	I	I	Ď
N		S	Č	I	Í	H	C	P	Á
I	Ť	O	A	R	S	O	R	M	L
K	P	T	P	S	R	L	A	R	M
D	K	A	T	R	I	K	N	A	A
A	C	A	S	U	K	O	R	K	S
B	L	Á	Z	O	N	S	E	L	O

apríl	mláďatá
bahniatka	mrak
blázon	narcis
dážď	osa
dáždnik	počasie
jar	radosť
krokus	slnko
kvet	trik
les	vtip

EDITORIAL

Foto: Andrej Jaško

Prázdniny sú tu!

Práve ste sa dopracovali už k 3. vydaniu časopisu SMAJLO. Toto vydanie je už posledné v tomto školskom roku. Trochu sme si oddýchli, nabrali sme nové sily a znovu sme sa zišli, aby sme vás pomocou nášho SMAJLA pobavili. Znovu sa môžete tešiť na zaujímavé a zábavne témy. Dúfam, že sa už podaktorí tešili a spokojne si môžu povedať: „Konečne ho mám v rukách“. Už sa vám určite cnie po vytúžených letných prázdninách. Snažili sme sa časopis spraviť tak, aby sa vám zostávajúci čas do prázdnin skrátil a vytrhol vás z krutej reality školských lavíc. Skúste si nájsť čas a prečítajte si tento časopis, ktorý vám aspoň trochu pomôže nemyslieť na školu a privedie vás na iné myšlienky.

Pekné čítanie vám praje celá redakcia

Ján Pišný,
šéfredaktor

Tiráž

SMAJLO

Autori tohto čísla SMAJLA

Iniciátor : Pani učiteľka Lucia Pániková
Šéfredaktor : Ján Pišný
Grafická úprava : Marek Božík
Rubrika Recenzie : Adam Blahovič
Rubrika Auto : Marek Božík
Stĺpec Jána Pišného : Ján Pišný
Redakcia: Martin Demovič, Alexandra Ongerová, Matej Tomašovič, Lukáš Tušš, Matej Tušš, Simona Pišná, Barbora Komorná, Rebeka Mihalovičová, Michal Kováč, Erik Pyšný, Marián Čambal, Barbora Olleová

Školský časopis ZŠ Blatné - SMAJLO 3/2013

TECHNICKÉ & DIZAJNOVÉ NOVINKY

Text: *Marek Božík*

1 MARŤAN PRICHÁDZA

Bunda z Marsu

****

Je síce leto, ale na budúci rok, takúto bundu? Kto, len by bol proti?

BUNDU SO ŽIARIVÝMI REFLEXNÝMI alebo neónovými farbami má hocikto. Ale bundu, v ktorej vyzeráte ako votrelec z vesmíru, má kto? No predsa ten, kto vysolí cca 200€ za bundu **AI**. Na rozdiel od iných búnd si môžete zapnúť zips až k vlasom bez rizika udusenia sa. Môžete ju mať vo viacerých prevažne obyčajných farbách. Vyzerá nielen dobre, ale je aj viacúčelová. Ak si ju zapnete až k hlave – môžete strašiť malé deti, môžete jazdiť 300-vkou na bicykli bez mušiek v očiach a môžete vyzerať rovnako dobre ako hocikto iný v tejto bunde, pretože na tvár vám nik nevidí. Moderné slnečné okuliare tiež zostanú doma v šuplíku, lebo obrie výrezy pre oči majú rovnaký efekt. Vyzeráte ako mucha.

Praktickosť tejto bundy je veľmi prekvapivá, pretože ju vyrábajú Taliani. To znamená aj to, že sa vám pravdepodobne do týždňa rozpadne. Kto by ale nechcel vyzerať ako Marťan? ■

2 HÁDAJ, NA ČO MYSLÍM

Čítačka myšlienok

****

S takouto čelenkou ↑ budete môcť ovládať svoje hry v mobile.

MOŽNO STE V NEJAKOM dokumentárnom programe videli pokus, pri ktorom človeku nasadili „kúpaciu čiapku“ so senzormi a z jej údajov zisťovali rôzne informácie.

Čo keby sa z týchto informácii dal ovládať napríklad váš telefón? Vôbec nie je vzdialenou budúcnosťou doba, kedy budeme na hlave nosiť čiapky a ovládať tak svoju mp3. Práve naopak. Múdri vedci sa usilovne snažia preniesť zariadenie, ktoré by to dokázalo, do bežného života. A keď príde na trh nový i-phone a po mesiaci všetkým vymenia „vadné“ batérie a neskôr ľahko poškriabateľné hliníkové kryty, tak by sme sa mohli dočkať bielej „čelenky“. Táto „čelenka“ (**Interaxon Muse**) s množstvom najrôznejších senzorov dokáže ovládať inteligentné elektronické hračky - telefóny, tablety... Len sa treba sústrediť... a potom už iba ovládať svoju obľúbenú hru či prepínať medzi pesničkami – na všetko stačí biela „čelenka“. Fantastické. Zatiaľ stále vo vývoji s predpokladanou cenou cca (iba) 180€. ■

PERLY ZO ŠKOLSKÝCH LAVÍC

Viete, čo sa stane, keď nastane zlé spojenie mozog - ústa? Nie? Tak čítajte ďalej, čo sa našim spolužiakom podarilo zo seba dostať.

5. ročník – Anonym: **„Melódia vety môže byť zlomyseľná.“**

5. ročník –Anonym: **„Tam patrí mäkký ypsilon.“** Takýto? ȳ

5. ročník –Anonym: **„Vzor bosý.“** Predpokladáme, že rod bude obutý.

7. ročník –Anonym: **„Biana sa narodila druhého šestnásty.“** Ktorýže je to mesiac?

8. ročník –Anonym: **„Rod máme pekný a cudzí.“** A vzor škaredý a priateľský.

8. ročník –Anonym: „ Kto boli štúrovci?“ **„To boli ľudia.“** To sme nečakali.

8. ročník –Anonym: **„Frazeologizmy sú pranostiky, príslovia a predložky.“**

9. ročník –Anonym: **„Všeobecné podstatné mená sú také, ktoré sú všeobecne známe.“** Napríklad mama?

LÚŠTENIE Z HODINIEK

České hodinky

ČO SA STANE, KEĎ ZRUČNÍ českí hodinári dostanú tučný kapitál peňazí? Založia značku a vytvoria niečo špeciálne. Dvaja takíto chlapíci sa spojili a založili značku **Prokop & Brož**. Vytvorili hodinky, ktoré vlastne ako hodinky skoro ani nevyzerajú, zato majú príbeh...

Keď budete na hranici absolútneho znudenia sa (SMAJLO 2/2013 str. 20), tak možno zaujmete historkou o tom, že tieto hodinky boli vytvorené ako pocta istému českému maliarovi a jeho obrazom z roku 1926... Zaspávame...

Ciferník je omnoho zaujímavejší ako historka. Vyzerá totiž ako futuristický tlakomer z roku 1884. Skutočne to je ciferník ukazujúci minúty, sekundy a hodiny. Až na sekundovku sa všetky ručičky pohybujú do polkruhu. To znamená, že sa čas zisťuje o niečo horšie, ale vyzerá to elegantne (mechanizmus je popísaný naboku). Kryt je vyrobený z bieleho zlata, ktoré je pevnejšie. Ak si túto informáciu nezapamätáte, nevadí – biele zlato znie lepšie ako (len) zlato. Mechanický strojček je švajčiarsky – pozitívna informácia, keď hodinky nekupujete každé 2 roky. Okrem príbehu, ktorý si môžete zapamätať, v drevenej krabičke dostanete gombíky (tiež z bieleho zlata) a nejaký kameň z maliarovho domu. Cena je približne 20 000€ a vyrobí sa ich iba 20. Vhodné k obleku a pre ľudí, ktorí: a) majú radi hodinky b) nevedia, čo s peniazmi c) hľadajú niečo originálne k obleku d) radi sa chvastajú. ■

„CIFERNÍK VYZERÁ AKO FUTURISTICKÝ TLAKOMER Z ROKU 1884.“

NA OKRAJ

Mechanické hodinky

Ak by ste skutočne nevysvetliteľnou náhodou nevedeli, čo sú to mechanické hodiny... (veľmi jednoducho) ...Tak čítajte ďalej. Ide o to, že namiesto batérie sa v hodinkách nachádza „pružinka“ ktorá keď sa stlačí (natočením) neustále tlačí na mechanizmus pohybu ručičiek a vďaka tomu sa hýbu. Až pokiaľ sa „pružinka“ nevráti do pôvodnej polohy potom ich stačí znova natiahnuť. ■ M.B.

Foto: airidersonthestorm.com,interaxon.ca,photowatches.eu

9. ročník – Anonym : **„Minulý čas od slova treba – trebalo.“**

Zaznamenala: Pani učiteľka *Zuzana Dugovičová*

Komentár: *Marek Božík*

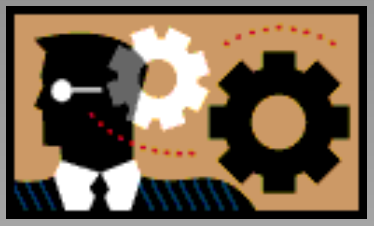

Vtipy: zasmejte sa!

NA STREDNEJ ŠKOLE prváci píšu písomku. Učiteľ zbadá, že jeden žiak má ťahák. Žiak ho inštinktívne rýchlo schoval a prišiel k nemu učiteľ.
Hľadá ho a učiteľ ho po dôkladnej prehliadke nevie nájsť: "Kam si ho schoval?!"
"To by som aj ja rád vedel...."

UČITEĽ SA PÝTA Ferka:
- Keby si mal sedem cukríkov a ja by som ťa o dva poprosil, koľko by ti ostalo?
- Sedem.

JOŽKO HOVORÍ UČITEĽOVI: Zabudol som si žiacku knižku.
Učiteľ: Tak si do žiackej knižky napíš, zabudol som si žiacku knižku.

Mesto na kopci

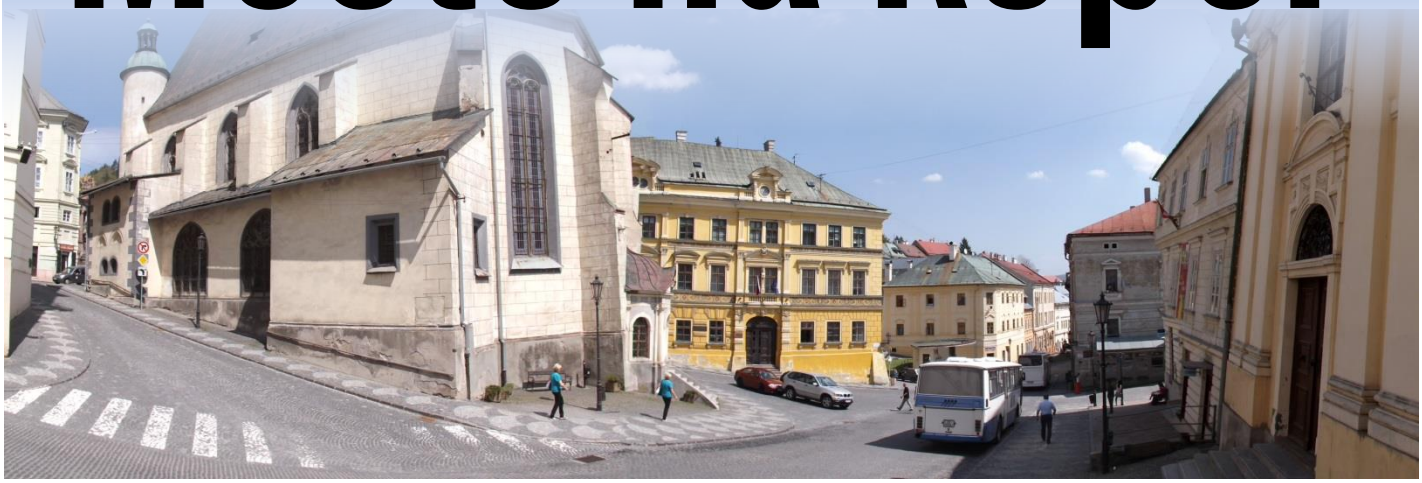

Mnohí z vás sa učili, zatiaľ čo deviataci a ôsmaci boli na výlete. Kde a ako tam bolo vám bližšie priblíži Michal Kováč

V piatok podaktorí z nás netrávili čas na zaujímavých hodinách, pri ktorých „pozorne počúvame“, ale išli do BANE! Bol to konkrétne 8. a 9. ročník. Ráno sme museli všetci skoro vstať ,pretože sme vyrážali o šiestej ráno. Cesta tam bola ešte „pokojná“ ,pretože podaktorí ešte dospávali ráno. Keď sme prišli do Banskej Štiavnice, sprievodcovia nám podali menšie „info“ a hor sa do bane! Každý z nás dostal plášť aj prilbu a do dvojíc jednu banícku baterku. Vchod do bane mi pripadal, ako keby som vošiel do podsvetia a niekde za rohom tam na mňa čakal Hádes. No nepríjemný pocit zo mňa opadol hneď po prvých metroch. Vyzeralo to tam, ako keby by ste mali deravú strechu a odvšadiaľ na vás kvapkala voda. Úzke chodby, kamene, voda pod nohami, na stenách, vľavo, vpravo - asi tak to tam poväčšine vyzeralo. Niekedy bola na stenách lampa, no bez bateriek by tam inak bola celkom tma. Sprievodca nám počas cesty ukazoval prístroje, ktoré používali baníci a rozprával nám o nich. V bani bolo ešte veľa vecí a určite sa tam oplatí ísť. Ako sa hovorí: „Kto nevyskúša, neuverí“. Keď sme vyšli, svetlo sa nám zdalo prisilné, a keď si niektorí pozreli na nohavice, skoro chytili infarkt. Topánky zašpinené od vody, nohavice od hrdze... no aj tak to za to stálo. Neskôr sme zavítali do Banskej Štiavnice na hrad. To až tak

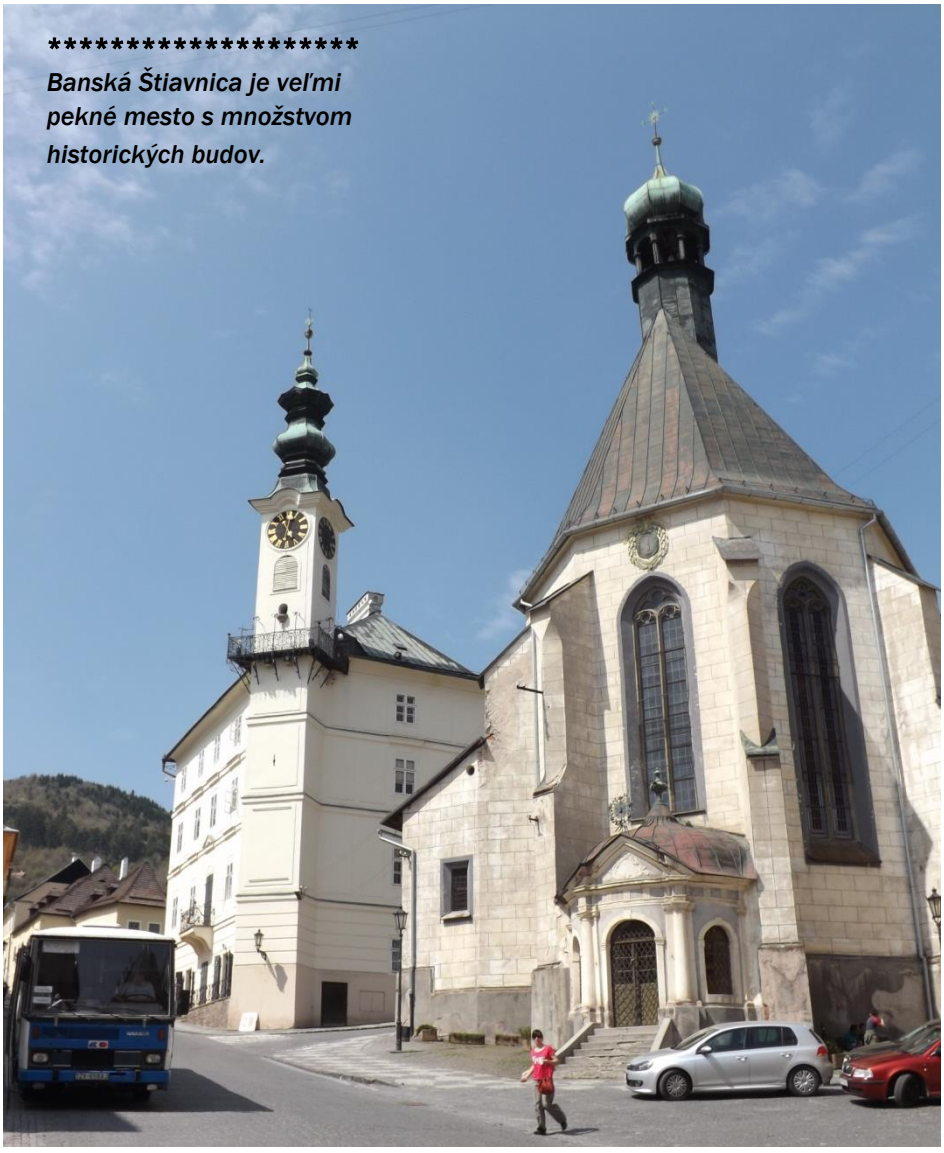

****

Banská Štiavnica je veľmi pekné mesto s množstvom historických budov.

„VCHOD DO BANE MI PRIPADAL, AKO KEBY SOM VOŠIEL DO PODSVETIA A NIEKDE ZA ROHOM TAM NA MŇA ČAKAL HÁDES...“

****

V takýchto kopcoch ↑ sa nachádza Banská Štiavnica.

zaujímavé nebolo, ale najviac ma zaujala dielňa (tiež na hrade), v ktorej sa vyrábali fajky. Po opustení hradu sme mali na hodinu rozchod. Po rozchode sme navštívili planetárium (väčšinu z nás veľmi nezaujalo). Najprv nám pustili pár prezentácií o súhvezdiach a neskôr sme pozerali na strop s hviezdnou oblohou. Na záver sme ešte obrím ďalekohľadom pozorovali Slnko a vrátili sa späť domov - do Blatného. ■

„TOPÁNKY ZAŠPINENÉ OD VODY, NOHAVICE OD HRDZE... NO AJ TAK TO ZA TO STÁLO.“

****

Hviezda minulého čísla – Zuzana Bögiová ↑ (SMAJLO 2/2013 str. 16)

****

Znudení sedíme a čakáme na autobus↑, ale... Niekomu je aj veselo↓.

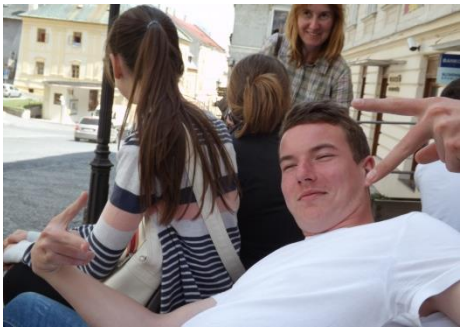

INÝ NÁZOR

Aký má na výlet názor Katka Milošovičová?

Čo sa ti páčilo?
Páčila sa mi hlavne tá baňa, bola zaujímavá a ešte aj planetárium.
Čo sa ti nepáčilo?
Nepáčil sa mi ten zámok , pretože na ňom nebolo nič zaujímavé.
Ako hodnotíš výlet od 1-10 (10 max.) ?

7/10

Foto: Karin Backová, Pavol Sabo, Marek Božík

Ťaháky

Kam skryť ťaháky?

Je to otázka, ktorú si kladú skoro všetci študenti. Ja vám dám rady, kam ich skryť a kam nie. Mám to už overené

Ťahák je dobré skryť:

1. Ak máte napísaný ťahák na papieriku, určite skúste strčiť si ho do ponožky, aby kúsok vytŕčal, nech sa vám ľahšie vyťahuje.
2. Dajte si ho na parapetu.
3. Strčte si ho do peračníka.
4. Nalepte si ho na pero.
5. Ak máte závesy, zastrite ich, ale kúsok smerom k vám ho nechajte odtiahnutý a strčte si tam knihu.
6. Prilepte na spodok stola.
7. Pripevnite medzi oznamy na nástenku.
8. Napíšte na ruku.
9. V lete na nohu a zakryte nohavicami.
10. Nalepte ho na spodok topánky.

Ako sa zbaviť ťahákov.

Ak sa ho totiž nezbavíte, tak vám ho učiteľka môže nájsť a dať vám 5.

1. Spláchnite ich na WC.
2. Vyhoďte von oknom.
4. Strčte do vázy plnej kvetov.
5. Hoďte za skriňu, ale len rozmočený.
6. Odhoďte do koša čo najďalej od školy! ■ *Matej Tomašovič*

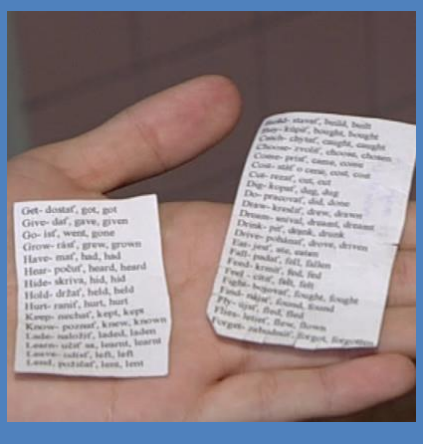

Priateľstvo verzus kamarátstvo

Priateľstvo znamená osobitný vzťah medzi dvoma alebo viacerými osobami, založený na čestnosti. Nehovorím o bezvýznamných vzťahoch alebo o takých, čo sa zakladajú na užitočnosti (t. j. kamarátstve), ale o priateľstvách, ktorých základom je skutočná úcta, obdiv a cit.

Priateľ je niekto, koho sme si zvolili za trvalého spoločníka, s ktorým chceme byť (pozn. pozor, nie neustále), koho prítomnosť vyhľadávame. Priateľstvo predpokladá dôverné zblíženie. Verný priateľ je zdrojom radosti a uspokojenia. Spoločne prežívame smiech a radosť z toho, že sme spolu. Skutočný priateľ zachováva vernosť voči druhému, je srdečný, čestný a úprimný; môžeme sa naňho spoľahnúť, že bude s nami držať v dobrom i zlom. ■

Saška Ongerová

Čo vidíte na týchto obrázkoch?

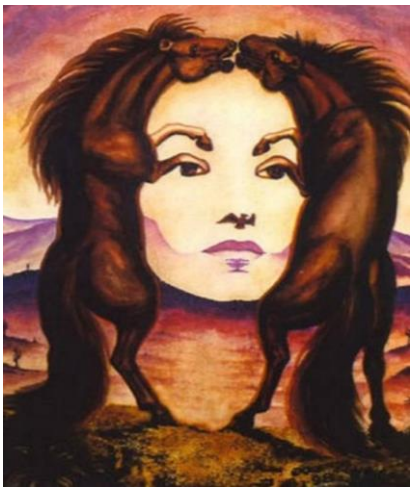

Na týchto obrázkoch nájdite hlavu

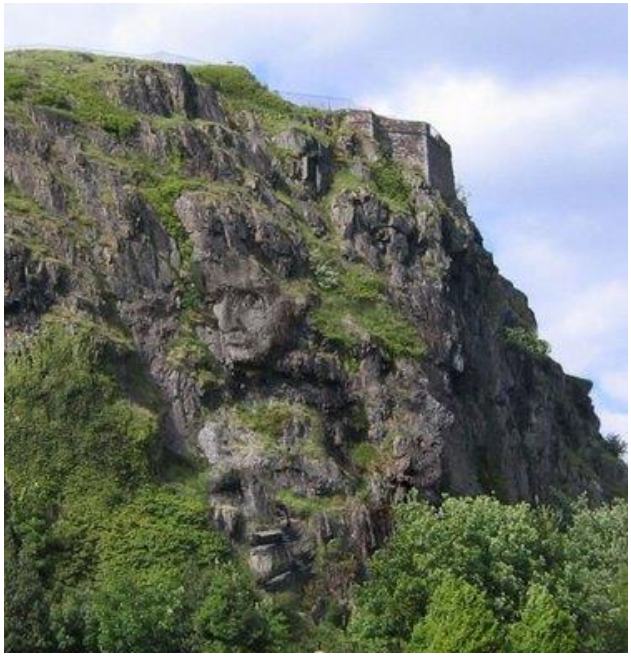

Očné kalmy vypracoval:

Matej Tomašovič

Xerox Alto

... Prvý nebol Macintosh

PRVÝ POČÍTAČ TAK, AKO HO POZNÁME dnes, nevytvorilo jabĺčko, ako si mnohí myslia, ale známy výrobca kopírok -Xerox. Ako to vlastne bolo? Technici Xeroxu sa pravdepodobne nudili, a tak vytvorili počítač. S ikonkami, obrazovkou, myškou... Výsledok potom predstavili vedeniu. Nezdalo sa mu to ako niečo, na čom by sa dalo zarobiť. Tak ho odložili do vitríny a nechali naň padať prach. O 12 rokov neskôr predstavil Apple svoj Macintosh a o ďalších pár rokov Microsoft svoj Windows. Ak si nasledujúcu informáciu pamätám správne, tak plánovanú ročnú produkciu PC Microsoftu predali za mesiac. Potom si mohlo vedenie Xeroxu búchať hlavu o stôl. Ak by ste tomuto celému stále nerozumeli, tak je to, ako keď za vami príde bohatý investor a povie: „Nech sa páči, miliardy a miliardy dolárov, iba to začnite predávať“, a vy: „Nie, ďakujem, radšej budem predávať ovocie a zeleninu“. ■

PSY

...PSY (konečne) prišiel s novým videom

AK STE HO UŽ VIDELI, TAK viete, že to nie je nič úžasné. Ak nie, tak si prečítajte, prečo si ho nepozrieť.

Je to už takmer rok, čo sme si mohli prvýkrát pozrieť Gangnam style, ktorého už máme všetci plné zuby a ktorý dosiahol najviac videní na Youtube, a tak rozplakal J. Biebera. V novom videoklipe už PSY dotancoval svoj „konský“ tanec a s ničím novým neprišiel (až na tú novú pesničku). Znova si vystačil so základnou angličtinou a samozrejme rodnou kórejčinou. Stále má na sebe trblietavé kostýmy aj radu tanečníkov za sebou. Pesnička alebo videoklip Gentleman to nebude mať v živote ľahké... pretože prekročiť latku, ktorú nastavil Gangnam style, nebude vôbec jednoduché. Zatiaľ sa mu zbieranie videní darí. Nenechajte sa ale oblafnúť, väčšina ľudí si to pozrela iba preto, že je to nový videoklip PSY-a, nie preto, že by to bolo také skvelé. ■

Džínsy

...Džínsy boli pôvodne pracovné nohavice

DNES NOSÍME DŽÍNSY skoro každý deň. Pred 150-timi rokmi by ste si ich do spoločnosti asi nedali. Na americké polia boli ale ako stvorené. Príbeh džínsov je veľmi zaujímavý. Najprv to boli pracovné nohavice. Chybou istého krajčíra nadobudli dnešnú podobu. Namiesto toho, aby zašil reklamovaný výrobok, dieru prinitoval. Nápad dal patentovať pán Levi S. a založil značku Levi's. Ľuďom sa pevné montérky páčili a kupovali ich. Neskôr začali džínsy nosiť úplne všade. Levi's pravdepodobne nečakal taký úspech, ktorý mu na účet pridal dostatočný kapitál, aby dnes mohol predávať nielen rifle. Pozrite sa na tie svoje, či máte na vrecku nit a či máte vôbec skutočné džínsy a nie nohavice z rifloviny.

Gangnam

...Čo je to Gangnam?

POD NÁZVOM PESNIČKY Gangnam style ste si mohli predstaviť hocičo. Gangnam je časť mesta. Takže vo voľnom preklade: Petržalka style. Gangnam tvorí približne 20 percent z obyvateľov juhokórejského hlavného mesta, čiže približne 0,5 milióna obyvateľov. ■

KĽDR

...V KĽDR zhasínajú svetlá na štadióne, pretože...

...nikto by sa neodvážil prestať tlieskať svojmu „milovanému“ vládcovi, a tak zhasnú svetlá a až potom „nadšený“ dav prestane tlieskať. ■

Špeciálny hrebeň

...Načo je toto:

HREBEŇ NA ČESANIE VLASOV a leštenie plešiny zároveň. Už viete, čo robia dedkovia, keď sa nudia? Ja to už viem. ■

Foto: Google Text: Marek Božík

SÚBOJ STRATÉGOV

GREPOLIS VS. IKARIAM VS. GOOD GAME EMPIRE VS. TRAVIAN VS. DIVOKÉ KMENE

Za normálnych okolností sa na týchto stránkach stretávate s recenziou nejakej PC ktorú si môžete kúpiť. Dnes, ale pre vás Adam Blahovič pripravil podrobné porovnanie hneď piatich internetových strategických online hier.

Na internete nájdete množstvo strategických hier, my sme vybrali tie najzaujímavejšie a porovnali ich.

Ikariam

Ikariam na našej škole zažil najväčší rozmach v rokoch 2008-2010. Táto hra patrí medzi najhranejšie hry na našej škole. Grafika celej hry je príjemná, obohatená o pár animácií, ktoré však môžu na slabšom počítači spôsobovať nepríjemné záseky. Vývojári z Gameforge našťastie mysleli aj na to a pridali pár tlačidiel na prestavenie grafiky a animácií. Ikariam je v rámci nášho rebríčku najvyspelejšia a možno aj najstaršia hra, ktorá prináša verzie aj pre Ipad, takže môžete byť starostom svojho mestečka na každom kroku. A ani systém výskumu nie je zlý. Ak výskumu venujete viac času, umožní vám veľa výhod a bonusov. Nevýhodou je veľmi pomalý štart hry, kedy

Toto ↓ je najčastejší pohľad pri hraní strategických hier. (Grepolis, Goodgame empire vľavo dole)

Foto: google

POROVNANIE INTERNETOVÝCH STRATEGICKÝCH ONLINE HIER

	Max. Body	Ikariam	Grepolis	Travian	Divoké kmene	Good game empire
Grafika	15	13	7	6	8	10
Ovládanie	15	13	8	11	5	6
Možnosti mesta	10	9	8	9	4	10
Možnosti stavby	10	7	5	6	5	8
Možnosti rozširovania impéria	20	12	10	10	9	15
Možnosti boja	20	10	15	9	8	7
Rýchlosť posunu vpred počas hrania	20	15	12	14	13	13
Ďalšie možnosti hry	10	7	5	8	6	4
Hodnotenie	120	86	70	73	58	73
Poradie		1.	3.	2.	4.	2.

****

Ikariam je víťazom nášho porovnania rovno o 13 bodov.

VERDIKT

MOŽNO STE UŽ OD ZAČIATKU čakali, že na prvom mieste sa umiestnil Ikariam. Ak áno, potom ste mali pravdu. Vyhral najmä vďaka tomu, že v žiadnej disciplíne nepostrácal množstvo bodov a stáva sa tak najkomplexnejšou hrou. Práve preto ju odporúčame. ■

******

Travian↑

musíte presne vyvážiť príjem mesta a ťažbu surovín.

Travian

Grafika Travianu nie je príliš lákavá. Nie je nekvalitná, len trochu detská. Svojou grafikou táto hra priťahuje aj veľmi veľa mladých a neskúsených hráčov, ktorí hru znepríjem ňujú. Za to však nemôže hra, ale komunita, čím si Travian vyslúžil nie veľmi lákavú reklamu u ostatných. Ovládanie a orientácia v hre tiež nepatrí medzi silné stránky hry. Budovy na stavanie sú napr. zbytočne rozdelené do 3 kolónok a nevýhodou je aj veľmi malá mapa. Veľkou výhodou je však časová slučka, ktorá ukazuje, o koľkej bude budova dokončená, alebo ukazovateľ spotreby a produkcie jednotlivých materiálov.

Goodgame Empire

Goodgame Empire má podobnú grafiku ako Travian. Je to však omnoho "detskejšie" a farebnejšie, takže ten istý prípad ako Travian: grafika priťahuje mladú komunitu. Pomer rozmerov tiež nie je vydarený. Zatiaľ čo hra je rozmiestnená na celom okne, počet surovín a ostatné údaje musíte lúštiť lupou. Výhodou je však postupné rozširovanie svojho územia.

Grepolis

Grepolis sa od týchto hier odlišuje najviac. Ako grafikou, tak aj spracovaním. Hru dopĺňajú zbytočné, niekedy až otravné zvukové efekty. Hra nie je príliš prehľadná a musíte si zvyknúť na ovládanie a orientáciu v hre. Grafika je jednoduchá, ale pekná (hoci je trochu fádna). Grepolis sa zameriava skôr na boj, ako na stavanie. Stavba nepatrí medzi silné stránky hry a je jednoduchá. V podstate sa dá povedať, že stavba je „odfláknutá". Zato vojna, to je niečo... Hra má veľmi prepracované vojsko a zaujme každého viac ofenzívneho hráča.

Divoké kmene

Divoké kmene je zrejme kombinácia všetkých zlých vlastností z predošlých hier. Plocha, na ktorej budujete, je veľmi malá, nie je umiestnená cez celú obrazovku (ako napr. v Ikariame alebo v Traviane). Nemôžete si vybrať, kde budete budovy stavať. Menu je neprehľadné a malé, čo spôsobuje, že sa často prekliknete. Grafika je veľmi jednoduchá a pôsobí nedokončene. Budovy sú veľmi malé a chýba na nich veľa detailov. ■

Pohľad pri hraní Divokých kmeňov →

JAPONSKÉ TRIO

VŠETKY VYZERAJÚ TAKMER NA CHLP ROVNAKO, TO PRETO, LEBO SÚ. OD JAPONSKÝCH ÁUT VÄČŠINA Z NÁS NEČAKÁ ZÁZRAKY. NA PAPIERI NIE JE TÁTO TROJKA AJ TAK NIČ MOC, ALE JE TU VEĽKÝ HÁČIK...

„Toyoty sú bezcharakterné“...niečo také som napísal o Toyotách v minulom čísle. Keď však Toyota práve nerozmýšľa, ako urobiť prístrojovú dosku tak, aby ste pri nej zaspali, vymýšľa šéf Toyoty „hlúposti“. V roku 2007 si zašiel na prechádzku po automobilke, ktorej je 17 percentným akcionárom. Inak povedané, stretol sa so šéfom Subaru. Navzájom sa posťažovali a prišli na zásadnú vec - že Subaru by chcelo športové auto, ale nemá peniaze a Toyota by tiež chcela športové auto, ale nemá technikov, ktorý by ho urobili. Po množstve konceptov minulý rok predstavili výsledok spolupráce. „Toyobaru“. Toyota naliala peniaze do vývoja a urobila dizajn (nič extra) a Subaru urobilo najťažšiu prácu – techniku pod karosériou.

Snažili sa (hlavne Subaru) a Subaru BRZ spolu s Toyotou GT86 sú automobily prakticky bez priamej konkurencie. Sú to autá, u ktorých nerozhodujú čísla.

Pre lepšie pochopenie dám jeden príklad. Renault prednedávnom predstavil nové Clio R.S., čo je vlastne Fabia s 200 koňmi pod kapotou, agresívnym výzorom, športovým interiérom a vylepšeným podvozkom s väčšími kolesami. Na papieri vyzerá Toyobaru a R.S. prakticky rovnako. Cena Subaru a Toyoty je ale cca a 10 000€ vyššia. Takže by sme mohli ísť ešte vyššie, napr. na Opel Astra OPC s brutálnymi 280 koňmi (nezabúdajme, že klasická Astra má cca 105k). Toyote aj tak ani jeden z hot hatchov nesiaha ani po päty.

Aby sa malé autá vyrovnali s vysokým výkonom prenášaným na predné kolesá (tiež sa s nimi mení smer), dávajú konštruktéri na prednú nápravu zložité diferenciály a používajú taktiež drahú elektroniku, aby sa pneumatiky čo najsilnejšie „dr žali“ cesty. Aj pneumatiky sú iné – široké a drahé.

Autá s takýmto množstvom vylepšení majú vážny „problém“. Nenapĺňajú podstatu, pre ktorú boli stvorené, pre zábavu. Autá s takýmto množstvom vylepšení

****

Na fotke AMS pôsobí Toyota rýchlejšie ako v skutočnosti je.

Foto: Autocar, Auto motor und sport, autor, google

„NIE SÚ TO AUTÁ O KTORÝCH HOVORIA ČÍSLA, ALE AUTÁ O KTORÝCH HOVORÍ ŠÍRKA ÚSMEVU KEĎ V NICH IDETE.“

majú vážny „problém“. Nenapĺňajú podstatu, pre ktorú boli stvorené, pre zábavu. Technika totiž drží krok s motorom. Samozrejme, sú rýchle. Zábavné až ďaleko za hranicami povolenej rýchlosti aj vašej odvahy.

Toyota predstavením Toyobaru dala „facku“ všetkým výrobcom, čo stavali svoje hot hatche pre najlepšie časy na Nürburgringu a ukázala im správnu cestu. Cestu zábavou za volantom.

Základ tvorí v podstate Toyota Auris. Namiesto krabicového tvaru dali dizajn kupé. Motor Boxer od Subaru má tiež za následok minimálne náklony, plus všetky jeho ostatné výhody. Motor a šasi zosúladilo Subaru. Na jednotku. Pneumatiky sú z Priusu plus pohon na zadok a... Výsledkom je, že jazdiť bokom môžete aj pri 50-ke. Riadenie je presné, tiež aj prevodovka, ktorá je plne manuálna (pre lenivcov je za príplatok automat). Na zatočených okreskách sa Toyobaru cíti výborne a jej vodič ešte lepšie.

Základná myšlienka je pritom celkom jednoduchá. Urobili presne to, čo urobil Volkswagen pred mnohými rokmi s Golfom. Pridal veľký motor do malého a ľahkého auta. Nik neveril, že by toto riešenie mohlo mať úspech. Dnes rovnako nik neveril Toyote a ani Subaru. Veď Toyota vyrába nudné hatchbacky a Subaru šialene prepĺňané sedany ako Impreza STI. Novinári si mohli pomyslieť,

NA OPAČNOM KONCI...

...zábavných automobilov sa nachádza taktiež Toyota.

Na svete je mnoho áut o ktorých si poviete: „tak toto chcem!“. (SMAJLO 2/2013 str. 13). Nevidím, ale dôvod prečo si kupovať Toyotu Verso.

Samozrejme... Je to van. Bezpečne prevezie 2 dospelých a tri deti. Do kufra naložíte všetko potrebné na dovolenku cez pol Európy. Môžete si ho kúpiť s benzínovými motormi s nulovými športovými ambíciami, alebo s ekologickými dieslami. Šoféruje sa ako van, teda nič moc.

Ale keď chcete skutočne dobrý van, tak si kúpte Ford a nie Toyotu s charakterom na bode mrazu!

MOTORISTICKÝ LEXIKÓN *pre laikov*

Diferenciál – umožňuje, aby sa kolesá točili nezávisle na sebe
Hatback – karoséria krabicového tvaru
Hot hatch – hatback so zvýšeným výkonom motora
Kupé (coupe) – je karoséria s dvojicou dverí a strechou plynulo splývajúcou so zadným nárazníkom.
Nürburgring (alebo aj zelené peklo)- je uzavretá cesta (okruh) pod správou Nemecka s dĺžkou cca 30 kilometrov (Severná slučka). Patrí k nemu aj skutočný okruh, na ktorom sa jazdia aj závody F1.
(Toyota) Prius – prvý sériovo vyrábaný hybridný automobil
Scion – je japonská značka „pre mladých Američanov".
Šasi (podvozok) – je časť auta, na ktorej je všetko umiestnené
Toyota – najväčší výrobca automobilov na svete

TOYOTA GT86

Karoséria: kupé
Výkon: 200 konských síl
Počet valcov: 4
Pohon: na zadné kolesá
Maximálna rýchlosť: 226 km/h
Zrýchlenie z 0-100 km/h: 7,6 sek.
Cena: 32 000 €

HODNOTENIE

9

10

VERDIKT

Všetky tri autá sa držia základnej, veľmi dobrej koncepcie. Malá hmotnosť, dostatok výkonu, a hlavne veľa zábavy.

KONKURENCIA

VW GOLF GTI
Karoséria: hatback
Výkon: 230 konských síl (4-valec)
Pohon: na predné kolesá
Maximálna rýchlosť: 250 km/h
Zrýchlenie z 0-100 km/h: 6,4 sek.
Cena: 29 000€

****
Bokom? Nie je problém!

že z tejto spolupráce vznikne konkurencie schopné kupé. Zábavné, nie príliš krásne, pomerne slabé auto s pneumatikami hybridu, asi nikto.

Vyrábať nejaký „kopírak" z Európy? Nie, boss Subaru sa radšej previezol v klasických ľahkých športiakoch a potom mu to asi doplo. Na to, aby ste vyrobili skvelé malé, lacné, športové auto, nepotrebujete motor z F1, podvozok z Lotusu ani super materiály. Stačí toho oveľa menej, aby ste dosiahli mnoho.

Toyota GT86, Subaru BRZ a Scion FR-S splnili očakávania. Novinárom sa nielen-

že páčil, zažívali pri jeho jazde euforické pocity, páči sa aj zákazníkom. To vlastne stačí. Je vypredané, na rok a pol dopredu. V Austrálii sa vypredalo BRZ za 30 minút a k nám sa dostane iba pár kusov, teda nie viac ako 10, alebo si budete musieť počkať.

„Menej je niekedy viac" Pri Toyobaru to platí. Nie vždy rozhodujú čísla. Ja tomu hovorím index x alebo index zábavy a v tejto disciplíne Toyobaru predbieha všetku svoju konkurenciu. ■

TEXT: *Marek Božík*

****
Toyota GT86 (dole) a Subaru BRZ (vpravo) majú rovnaký základ.

****
Okresné cesty sú prirodzeným revírom Toyoty.

Krajina 101001

Autor: *Rebeka Mihalovičová*

Hm, sloboda, ak sa to tak dá nazvať, mizne. Totiž, zajtra sa ožením s tou najkrajšou ženou na svete...

- „Di... Tu si, zlato, tak dlho ťa hľadám. Čo chceš na večeru? Brat už začal variť cestoviny. Ak chceš, tak s čím?“ rýchlo sa spýtala Jamie - osoba nižšej postavy, zato veľmi pekná.
- „James varí?“ spýtal som sa.
- „Hej, a síce sa to nezdá, ale veľmi dobre.“

Do miestnosti zrazu vstúpi chlapík s malým nosom a okuliarmi na veľkých očiach a koktavo povie: „Jamie, ja... ja... ja som sa po... po... porezal.“

Jamie mu so smiechom odpovie: „Robíš si srandu? Čo je na tom, že si sa porezal, vydezinfikuj si to a zalep leukoplastom.“

James ale vraví: „Krv, te... te... teda tých pár kvapiek krvi, bo... bo... bola zelená a boli v nej samé čísla 0101 a ďalšie 0 a 1.“

„Ach, Bože! Je tu!“ vykríkla Jamie, „Pane Bože! Bežme!“

„Ale kam?“ spýtal som sa a upokojoval pri tom Jamie a teraz už aj Jamesa, „Do pivnice? Áno, do pivnice, tam nás určite ne...“

Zrazu ma prerušil hlas: „Čo? Kto? Lebo ja som tu!“ To povedal s úškrnom na tvári starší James. Aspoň teda vyzeral ako James o dvadsať rokov.

„Ocko?“ vyhŕkli James aj Jamie takmer narovnako.

„Čo tu robíš?“ pokračovala zmätene Jamie, „Mal si byť niekde inde... V jaskyni, pripútaný k stoličke!“

„NIE!!!! Ja som sa síce dostal dnu, ale ako prvý za sto rokov som sa dostal aj von! Takže ja som tu šéf a vravím: Teraz všetci do pivnice, ale rýchlo! Po dobrom alebo po zlom!“ zvolal otec. „Tak, a ty si kto?“ obrátil sa ku mne.

„Ja som Di, teda Denis, pane.“ odvetil som.

„Ja a pane? Ha-ha, nie, ja som Even. Tak, a teraz aby ste sa pohli do pivnice...“

A úžasný Even nás strčil do pivnice a pustil na nás nejaký plyn, ktorým nás uspal... A keď sme sa prebudili, boli sme pripútaní k stoličke. Pri nás sedel Jamienin otec so zbraňou v ruke a so slovami: „Je mi ľúto to, čo som vám musel urobiť. Chcel som vás iba ochrániť. Ak tu ešte chvíľku vydržíte, bude všetko O.K. Sľubujem. Len ešte chvíľku vydržte, ešte chvíľku a budete v bezpečí... Chcete niečo?“ spýtal sa ustarostene.

„Slobodu...“ odpovedala mu Jamie.

„... a špa... špa... špagety.“ dodal James.

„O.K. Idem po špagety. Ale ani sa neunúvajte hýbať. A ani utiecť. O dve minúty som späť...“

...Ale skôr, ako som si stihol uvedomiť, čo sa deje, ocitol som sa vo veľmi krásnej krajine. Posledné, čo som videl, bol Jamienin otec, ktorý sa rozbehol k niečomu, čo nás sem vtiahlo. Rozbehol... ale zrazu sa zastavil a iba povedal: „Prepáčte, nemôžem... bojím sa...“

A potom sa to zavrelo. Čo to bolo? Ani sám neviem...

A tá krajina... Namiesto oblakov tu boli akési zvláštne obvody. Slnko síce pražilo, ale kamkoľvek sa pohlo a zasvietilo, zjavilo sa malé ufo. az za čas sme stretli robota. Nič sa však nevyrovnalo večeru. Mal tri mesiace a pätnásť hviezd. Jamie stále vraví, že je to tu príšerné. Najprv som sa čudoval, ale potom som pochopil... keď mi Jamie porozprávala svoj príbeh: „Viem, mala som ti o tom povedať skôr, ale všetko bolo také zvláštne... Vieš, moja mama s otcom.. a ja... boli sme v tomto svete. Stále len putuješ a putuješ... kým nenájdeš spomienku. Je tu však malý problém. Sú tu Ovíni. Tí jedia spomienky a teba samého zvnútra, až budeš iba telo... a až tvoju telesnú schránku celkom zjedia. Čím si tu dlhšie, tým kratšie trvá, než na teba zabudnú. Moja mama tu bola dva dni a niektorí príbuzní ju vôbec nepoznali, aj keď ju videli. Ak na teba všetci zabudnú, staneš sa Ovínom. Môžeš sa vrátiť späť, aj keď si Ovín. Stačí nájsť svoju spomienku a vložiť ju do... do čoho?“

„Do... do... do srdca.“ doplnil Jamie jej brat James.

Jamie za to brata objala. Bola rada, že je tu. Zajtra sa vydáme na cestu... Na púšť... Za spomienkami... Na každej púšti je len jedna jediná... spomienka.

A tak aj bolo. Ráno sme vyrazili a dostali sa na púšť. Ak by sa to tak dalo nazvať. Namiesto piesku tam boli samé skrutky. Poriadne bolelo, ak niekto stúpil na klinec.

Zrazu niečo podobné ako ufo začalo krúžiť okolo Jamie. Chytila ho do ruky, avšak to hneď zmizlo a namiesto neho sa zjavila väčšia guľa, v ktorej som bol ja a Jamie na našom prvom stretnutí. Jamie sa takmer rozplakala od dojatia. To je tá spomienka, ktorú si najviac cení.

„Auu!“ zrazu zjajkla Jamie, „Stúpila som na klinec.“ Jej krv bola zelená s číslicami 0 a 1. Do náramku s malými otvormi, v ktorom boli zabudované sklené nádoby, si rýchlo nabrala vzorku krvi, ale i svoju spomienku.

Zrazu, ani neviem, ako, ale ocitli sme sa na mori, kde sme nabrali ďalšiu spomienku – Jamesovu. Bola v nej Jamienina mama.

„Tak, sme tu už deň. Musíme si švihnúť a nájsť tvoju spomienku.“ prihovorila sa mi Jamie. Tak sme sa dostali do hôr. Neboli ani zďaleka také pekné ako iné časti tejto krajiny či našej Zeme.

„Pozor!“ zvolal zrazu James, „O... O... Ovíni!“

Ovíni vyzerali ako veľké opice s ľudskými črtami. Keď sme sa rozbehli, Jamie sa potkla a strhla so sebou aj Jamesa. Leteli dolu zo skaly, ale zachytili sa o kameň. Naťahoval som k nim ruku, ale v tom okamihu ju schytili aj Ovíni.

„Dolu, nechoď dolu!“ kričala na mňa Jamie, ja som ju ale nepočúval, „Bež! Prosím, bež! My sme odolní!“

Počúvol som ju. Bežal som...

Keď som sa vrátil, našiel som iba svoju spomienku, na ktorej je Jamie. Skrčil som ju až po týždni a strčil ju do srdca. Keď som otvoril oči, bol som preč z krajiny 101001. Bol som na Zemi s večnou spomienkou na Jamie.

Raz som dostal pohľadnicu s troma mesiacmi a pätnástimi hviezdami.

„Má to byť nádej?“ spýtal som sa sám seba a otočil pohľadnicu, na ktorej bolo napísané: ÁNO. ■

Dlhé meno

Autor: Barbora Olleová

V ďalekej Číne narodil sa jeden chlapček a jeho mamička premýšľala, aké by mu mala dať meno. Počula, že ľudia s dlhým menom majú dlhý život a sú veľmi šťastní, preto mu chcela vymyslieť čo najdlhšie meno. Premýšľala tri dni a tri noci, nespala, nejedla, až z toho ochorela. Ale vymyslela také dlhé meno, aké do tých čias ešte nikto nemal. Dala zavolať celú rodinu a povedala:

„Bude sa volať Čon…“ a ďalej nedopovedala, lebo už od slabosti nevládala, omdlela a už sa neprebrala. Tak sa nikto nedozvedel, aké dlhé meno mu vymyslela.

„Nuž“, povedali príbuzní, „stačila vypovedať len Čon, nech sa teda chlapec volá Len-Čon.“

Len-Čonov otec sa po čase znova oženil a jeho druhej žene sa tiež narodil syn. Aj ona tri dni a tri noci vymýšľala čo najdlhšie meno, ale bola zdravá a mocná, takže neochorela. Vymyslela mu takéto meno: Li-Liu-Liči-Liuči-Ličo-Liočo-Čoni-Čoni-Čonisumi-Čotaribi-Tsuni-Obo-Sobo-Amosu-Konosu-Mosu-Mosu-Jasi-Kiandony. Také dlhé meno to bolo.

Bratia vyrastali spolu, ale často sa škriepili. Mladší brat posmieval sa staršiemu:

„Ach, ty Len-Čon, Len-Čon, Čon-Čon-Čon.“

Len-Čon sa hneval a tiež začal mladšieho dopaľovať:

„No a čo ty - Li-Liu-Liči-Liuči-Ličo-Liočo-Čoni-Čoni“, tu sa poplietol, no a medzitým mladší brat bol už ďaleko.

Dlhé meno naozaj prinášalo mladšiemu šťastie. Keď o chcel niekto zavolať, potreboval na to veľa času, preto keď bolo treba niečo vykonať, všetci volali: „Len-Čon, prines vody“, „Len-Čon, skoč po drevo“, a Len-Čon robil všetko, čo mu rozkázali. A mladší? Len to, čo sám chcel.

Raz sa starší brat hral s chlapcami na dvore a spadol do studne. Chlapci začali kričať:

„Len-Čon spadol do studne!“

Rodičia hneď pribehli a Len-Čona vytiahli. Jeho macocha si pomyslela:

„Veru, deti s krátkym menom sú nešťastlivé, Len-Čon spadol do studne.“

O dva dni neskoršie hrali sa deti opäť na dvore, mladší brat vyskočil na okraj studne a kričal: „Len-Čon spadol do studne, pretože má krátke meno. A to je nešťastie. Ja mám dlhé šťastlivé meno, preto do studne nikdy nesp…“

V tom sa mu noha pošmykla a vletel do studne. Chlapci bežali k jeho rodičom:

„Chytro, chytro, váš Li-Liu-Liči-Liuči-Ličo-Liočo-Čoni…“, tu sa pomýlili a museli začať znova.

„Chytro, chytro, váš Li-Liu-Liči-Liuči-Ličo-Liočo-Čoni-Čoni-Čonisumi-Čotaribi-Tsuni…“, tu sa museli nadýchnuť, a pokračovali „Obo-Sobo-Amosu-Konosu-Mosu-Mosu-Jasi-Kiandony spadol do studne!“

Keď to rodičia počuli, hneď bežali k studni, ale skoro, skoro, bolo neskoro. Ledva ho vzkriesili. Vtedy si mamička pomyslela:

„Ej, nie vždy nosí dlhé meno šťastie. Syn sa mi skoro utopil.“

A od tých čias ho volali len Li.

Bratia sa potom dobre znášali, spolu sa hrávali, keď bolo treba niečo urobiť alebo priniesť, raz išiel Li, druhý raz šiel Len-Čon a už sa nikdy neklbčili. ■

KEBY STE CEZ PRÁZDNINY NEMALI ČO ROBIŤ…

…tak môžete vyskúšať tieto stránky s hrami, ktoré vám vybrala Saška Ongerová:

- www.friv.com
- www.y8.com
- www.superhry.cz
- www.nitrome.com
- www.supermario.com
- www.1001hry.cz
- www.minihry.sk
- www.onlinehry.sk
- www.rexík.sk

****

Možno niektoré z nich poznáte, ale keby ste náhodou zabudli, stačí znova nalistovať tú to stránku.

Na obrázku vľavo webová stránka friv.com.

Dobrodružstvo Daniela Flaxa Zorbaka

DNES NAMIESTO NEJAKÉHO ZAUJÍMAVÉHO ČLÁNKU SI MÔŽETE PREČÍTAŤ SCI-FI POVIEDKU KTORÁ BOLA POSLANÁ DO SÚŤAŽE A AKO JANKO POZNAMENAL, SÚŤAŽ „VYHRAL“, LEN PRVÉ MIESTO SA NEUVEREJŇUJE V ČASOPISE A PEŇAŽNÚ VÝHRU SI NECHALA UČITEĽKA.

Daniel Zorbak bol mladý muž, ktorý vyrastal na Zemi. Mal dvadsaťpäť rokov a pracoval ako lovec a hľadač cudzích minerálov a živočíchov. Na Zemi však bola kríza. Netrvala dlho, ale to jeho rodina nevedela a odišla za lepšími podmienkami na planétu zvanú Arkangrov. Na tejto vzdialenej planéte bývali jeho starí rodičia v dome z diamantu, keďže je odolný a na tejto planéte nie je extra vzácny. Doslova nemá žiadnu cenu. Jeho rodičia pracovali ako zamestnanci v jednej fabrike na výrobu robotov. Jedného dňa jeho mama Iris prišla domov a priniesla Danielovi nezvyčajne veľký darček. Bol to robot značky Hybrid. Bola to jedna z najpredávanejších značiek. Keďže jeho otec tiež pracoval v továrni na roboty, upravil robota tak, aby Danielovi pomáhal s prácou, z čoho sa Daniel veľmi tešil. Otec sa ho spýtal, ako ho nazve. Daniel povedal: „Vulkáno.“

Daniel sníval o tom, že raz nájde niečo dokonalé, krásne a výnimočné, čo ešte nikto nikdy nevidel. Stále hľadal a hľadal... ale nič také vzácne nenašiel. Jeho mama mu však stále vravela: „Nevzdávaj sa!“. Raz, keď išla jeho skupina znova hľadať, pokazil sa motor na ich kozmickej lodi a zrútili sa do čiernej diery, ktorú všetci nazývali Šakal. Nevedeli, ako zastaviť loď, a tak aspoň naďalej riadili, aby sa vyhli asteroidom. Nikto nevie, čo sa stane, keď vás Šakal vtiahne. Mysleli si, že zomrú, preto volali SOS, ale nikto ich nepočul, keďže Šakal bol známy tým, že doslova trhal všetky signály. Keď ich vtiahol, nemohli uveriť tomu, že sú stále nažive a že loď sa neroztrhala na atómy. Po chvíli si jeden člen skupiny, Artix, všimol, že pristáli na nejakej púšti. Videli dve Slnká – jedno žlté a jedno modré. Mali málo vody a všade bola len samá púšť... V diaľke zrazu zbadali zvláštnu horu. Bolo im jedno, ako vyzerá a hneď si k nej išli odpočinúť. Asi po polhodinke sa táto skala pohla a roztvorila. Bola veľmi zvláštna, pretože to vlastne ani nebola skala... ale obor. Všetci chceli utiecť, avšak obor ich chytil a veľmi hlasno sa ich spýtal: „Čo chcete?!?!?“. Daniel sa dal do vysvetľovania: „Naša loď zlyhala a vletela priamo do Šakalovho temna“. Obor sa stal zrazu priateľským a pustil sa do rozprávania: „Pochádzam z planéty Kérum, odkiaľ ma vyhostili za vlastizradu a tu žijem už 12 000 rokov...“

Planéta, na ktorej sa ocitli, bola malou planétkou a volala sa Sicciatis. Obor ich nevedomky viedol k jedinému kmeňu, ktorý osídľoval Sicciatus od jej stvorenia. Bol to vzácny kmeň, pretože v celom vesmíre boli takéto kmene iba štyri. Mali vzácnu moc splniť jedno želanie. Daniel a jeho skupina museli nájsť a priniesť náčelníkovi veľmi vzácny kameň, ktorý používali Králi vojny, aby neprišli o vodu počas svojich výprav. Kameň tu stratili počas svojej výpravy na susednú planétu. Danielovi zišlo na um, že keby tento kameň našiel, splnil by sa mu jeho sen, ale nikomu to nepovedal, keďže všetci sa tešili, že sa dostanú naspäť domov.

Obor chlapcom prezradil, kde kameň nájdu. Už ho mohol dávno získať, ale kameň bol príliš veľký, aby to zvládol sám. Daniel so svojou skupinou musel vliezť do jamy, v ktorej sa nachádzala rastlina na prilákanie vzácneho hmyzu. Ten musia chytiť a zjesť. Zaspia a v sne sa im ukáže cesta. Cesta vedie k hore, na ktorú môže vyliezť len ten, kto nikdy neklamal. V skupine mali jedného čudáka, ktorému už ako dieťaťu vyrezali jazyk. Bol to rituál ich náboženstva. On jediný mohol vyliezť na horu. Na úplnom vrchole hory bol maličký kľúč a smaragdový kompas, ktorý mal ukázať na miesto, kde je zakopaná truhlica. Zem je ale veľmi vysušená a bude naozaj ťažké truhlicu vykopať.

Všetci si išli odpočinúť. Všetci okrem Daniela... Ten sa šiel poradiť s obrom o svojom sne. Obor ho prehováral: „Mysli aj na druhých! V celom vesmíre je mnoho neobjavených vecí, ktoré môžeš mať.“ Zrazu si Daniel spomenul na Vulkána, ktorého dostal od mamy. Bol upravený aj na to, aby mohol kopať do zeme. Vybrali ho, zapli a prikázali mu, aby vykopal truhlicu. Po chvíli vybrali nádhernú truhlicu zo zlata, otvorili ju a našli v nej nádherne žiariaci kameň. Bol naozaj ťažký. Uniesol ho iba obor, ktorý ich sprevádzal. Ale obrovi zišlo na um, že im kameň ukradne a odovzdá ho Murlokovi- vodcovi kmeňa. Tento kameň však patril iba tomu, kto ho našiel. To obor nevedel. Keď všetci spali, obor im kameň ukradol a šiel ho odovzdať Murlokovi. Kameň to vycítil a začal sa triasť, truhlica sa otvorila a kameň silným lúčom prerazil obrovu hlavu. Ráno našli truhlicu a vedľa nej kopu kameňov. Od radosti si ani nevšimli, že obor nie je medzi nimi. Kameň po dlhej a namáhavej púti odovzdali kmeňu. Murlok im poďakoval a dodržal slovo. Začal vykonávať rituál, počas ktorého sa otváral portál medzi dimenziami. Daniel a jeho skupina sa poďakovali a rozlúčili. Po jednom vstúpili do portálu. V priebehu sekundy sa ocitli na svojej domácej planéte Arkangrov. Všetci sa radovali z príchodu. Konali sa rôzne uvítania a oslavy na ich počesť. Daniel každému porozprával, čo zažil a čo musel urobiť pre ich záchranu. Po pätnástich rokoch hľadania nakoniec našiel doposiaľ neobjavený minerál. Splnil sa tým jeho sen. Všetci boli šťastní. Len Šakal bol tajomnejší a tajomnejší... Ale to nikomu nevadilo. Šakal už prestal mať svoju moc... ■ *Ján Pišný*

SMAJLO ŠKOLSKÝ ROK 2012/2013

ŠKOLSKÁ SMOTÁNKA

Už sme na konci školského roka, a práve teraz je ten správny čas na to, aby sme si pripomenuli kto všetko sa podieľal pri tvorbe troch vydaní nášho školského časopisu SMAJLO.

Všetky titulné strany navrhol Marek Božík. Pri písaní úvodníkov si stoličky vymenili pani učiteľka Pániková s našim šéfredaktorom Jánom Pišným. „Zákulisné“ informácie, obsah a texty za okrajom zhromaždil Marek Božík. Vtipy, tajničky, komixy krížový pexesá atď. vyberali šiestaci a piataci. Celú organizáciu mala pod palcom pani učiteľka Pániková. Srdce nášho „kreatívneho týmu“ a šéfredaktor v jednej osobe nepravidelne, ale prispieval do svojej rubriky – stĺpec Jána Pišného. Zaujímavé recenzie vám číslo, čo číslo písal Adam Blahovič. Z množstva textov urobil časopis, navrhol logo a pravidelne kritizoval najrôznejšie autá v rubrike auto Marek Božík. Do školského časopisu nám externe prispeli Májka Jánska a Maroš Šuplata aj ďalší napríklad fotografiami. Samozrejme tu je celá 15 členná redakcia (str. 5), ktorá sa podieľala pri tvorbe smajla.

Všetky staršie a onedlho aj toto farebné číslo nájdete na stránkach našej školy: zsblatne.edupage.org

CELÁ REDAKCIA VÁM PRAJE PRÍJEMNÉ PREŽITIE LETNÝCH PRÁZDNIN.